

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Vejnarů a soudkyň JUDr. Dany Slavíkové a JUDr. PhDr. Aleny Novotné, Ph. D. ve věci

řízení o pozůstalosti po: **Ing. L. P.**, narozený dne xxx
bytem xxx, xxx
zemřelý dne xxx se zanecháním pořízení pro případ smrti

za účasti: **1. poz. manželka L. P.**,
narozená dne xxx
bytem xxx, xxx
zastoupená Ing. P. R., narozeným dne xxx
bytem xxx, xxx

2. M. K., narozená dne xxx
bytem xxx, xxx
zastoupená M. L., narozeným dne xxx
bytem xxx, xxx

o odvolání poz. manželky L. P. (shora) proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 22. 12. 2021 č. j. 34 D 1069/2021-127

takto:

- I. Usnesení soudu I. stupně **se potvrzuje.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Shora v záhlaví specifikovaným usnesením soud I. stupně stanovil obvyklou cenu majetku patřícího do společného jmění zůstavitele a jeho manželky L. P. částkou 2 063 005,06 Kč a schválil dohodu o vypořádání společného jmění zůstavitele a jeho manželky ve znění uvedeném ve výroku I. Výrokem II. určil obvyklou cenu aktiv pozůstalosti částku 31 932 052,53 Kč, výši pasiv pozůstalosti částkou 28 478,50 Kč a čistou hodnotu pozůstalosti částkou 31 903 574,03 Kč. Výrokem III. rozdělil pozůstalost mezi více dědiců podle nařízení zůstavitele ze dne 11. 2. 2021 tak, že **dědic ze závěti Marie K.**, nar. xxx, r.č. xxx, bytem xxx, xxx, která po poučení uplatnila výhradu soupisu, **z pozůstalosti nabývá:**
 - **jednotku č. xxx - byt** (jednotka vymezená dle zákona o vlastnictví bytů – byt.z.) v budově č.p. xxx – byt.dům v části obce xxx stojící na pozemku parc.č. xxx - zast. plocha a nádvoří, **k níž se jako k celku váže podíl o velikosti 10052/39747 na společných částech budovy** č.p. xxx stojící na pozemku parc.č. xxx, **a podíl o velikosti 10052/39747 na pozemku** parc.č. xxx - zast. plocha a nádvoří, to vše v k.ú. xxx, obec xxx, zapsané na listech vlastnictví č. xxx a č. xxx u Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu, Katastrální pracoviště Praha,

- **jednotku č. xxx - garáž** (jednotka vymezená dle zákona o vlastnictví bytů – byt.z.) v budově č.p. xxx – byt.dům v části obce xxx stojící na pozemku parc.č. xxx - zast. plocha a nádvoří, **k níž se jako k celku váže podíl o velikosti 1692/39747 na společných částech budovy** č.p. xxx stojící na pozemku parc.č. xxx, **a podíl o velikosti 1692/39747 na pozemku** parc.č. xxx - zast. plocha a nádvoří, to vše v k.ú. xxx, obec xxx, zapsané na listech vlastnictví č. xxx a č. xxx u Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu, Katastrální pracoviště Praha.

Dědic ze závěti manželka zůstavitele L. P., nar. xxx, r.č. xxx, bytem xxx, xxx, která po poučení uplatnila výhradu soupisu, **z pozůstalosti nabývá:**

- **náhradovou pohledávku ve výši 1 031 502,53 Kč za sebou samou jakožto manželkou zůstavitele** z titulu vypořádání společného jmění manželů,
- **jednotku č. xxx - byt** (jednotka vymezená dle zákona o vlastnictví bytů – byt.z.) v budově č.p. xxx – byt.dům v části obce xxx stojící na pozemku parc.č. xxx - zast. plocha a nádvoří, **k níž se jako k celku váže podíl o velikosti 11951/39747 na společných částech budovy** č.p. xxx stojící na pozemku parc.č. xxx, **a podíl o velikosti 11951/39747 na pozemku** parc.č. xxx - zast. plocha a nádvoří, to vše v k.ú. xxx, obec xxx, zapsané na listech vlastnictví č. xxx a č. xxx u Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu, Katastrální pracoviště Praha,
- **jednotku č. xxx - byt** (jednotka vymezená dle zákona o vlastnictví bytů – byt.z.) v budově č.p. xxx – byt.dům v části obce xxx stojící na pozemku parc.č. xxx - zast. plocha a nádvoří, **k níž se jako k celku váže podíl o velikosti 5536/39747 na společných částech budovy** č.p. xxx stojící na pozemku parc.č. xxx, **a podíl o velikosti 5536/39747 na pozemku** parc.č. xxx - zast. plocha a nádvoří, to vše v k.ú. xxx, obec xxx, zapsané na listech vlastnictví č. xxx a č. xxx u Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu, Katastrální pracoviště Praha,
- **jednotku č. xxx - garáž** (jednotka vymezená dle zákona o vlastnictví bytů – byt.z.) v budově č.p. xxx – byt.dům v části obce xxx stojící na pozemku parc.č. xxx - zast. plocha a nádvoří, **k níž se jako k celku váže podíl o velikosti 1961/39747 na společných částech budovy** č.p. xxx stojící na pozemku parc.č. xxx, **a podíl o velikosti 1961/39747 na pozemku** parc.č. xxx - zast. plocha a nádvoří, to vše v k.ú. xxx, obec xxx, zapsané na listech vlastnictví č. xxx a č. xxx u Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu, Katastrální pracoviště Praha,
- **nemovité věci**, tj. pozemky parc.č. xxx – zahrada a parc.č. xxx – zahrada, to vše v k.ú. xxx, obec xxx, zapsané na listu vlastnictví č. xxx u Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu, Katastrální pracoviště Praha,
- **hrobové zařízení (příslušenství)** k hrobu č. xxx na hřbitově xxx odd. xxx sestávající z pomníku, rámu a krycí desky, ve správě Správy pražských hřbitovů, se sídlem xxx, xxx,
- **případnou pohledávku** vůči společnosti xxx, xxx, se sídlem xxx, xxx, z titulu uzavřené smlouvy o úpisu a vydávání dluhopisů ze dne 22.3.2018,
- ideální jednu polovinu domácího a ostatního bytového vybavení zůstavitele sestávající z obvyklého vybavení domácnosti a ostatního vybavení domácnosti,
- osobní věci zůstavitele.

2. Podle rozdělení potvrdil nabytí dědictví více dědicům ze závěti, tj. M. K. a L. P.
3. Výrokem IV. uložil dědicům zaplatit odměnu notáře v celkové výši 52 844,33 Kč a výrokem V. vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
4. Soud I. stupně vyšel z následujících podstatných zjištění: Zůstavitel zemřel ženatý a nezanechal žádné potomky, k dědění ze zákona je ve druhé dědické třídě povolána manželka zůstavitele L. P. (§ 1636 o. z.). Zůstavitel pořídil závět' dne 11. 2. 2021 sepsanou na počítači za účasti dvou svědků,

a to Ing. J. R., nar. xxx, bytem xxx, xxx, a Z. Š., nar. xxx, bytem xxx, xxx. Touto závětí povolal za dědice bytové jednotky č. xxx, vymezené podle zákona o vlastnictví bytů v budově čp. xxx, bytový dům, stojící na pozemku parc.č. xxx a k ní náležejících spoluvlastnických podílů o velikosti 10052/39747 na společných částech budovy a pozemku, a dále jednotky č. xxx, garáž, vymezené podle zákona o vlastnictví bytů v budově čp. xxx, bytový dům, stojící na pozemku parc.č. xxx, a k ní náležejících spoluvlastnických podílů o velikosti 1692/39747 na společných částech budovy a pozemku, vše zapsané na LV č. xxx a xxx pro k.ú. xxx, obec xxx, své příbuzné J. Š., nar. xxx, bytem xxx, xxx, M. K., nar. xxx, bytem xxx, xxx, H. L., nar. xxx, bytem xxx, xxx, M. Š., nar. xxx, bytem xxx, xxx.

5. Za dědice zbylého majetku povolal svou manželku L. P., nar. xxx, bytem xxx, xxx. Současně touto závětí zrušil veškeré závěti dřívější, a to i v rozsahu, v jakém by mohly vedle této nové obstát.
6. Soud svým usnesením čj. 34 D 1069/2021-75 ze dne 9.8.2021, které nabylo právní moci 8.9.2021, ukončil účast dědice ze závěti J. Š., a dále svým usnesením čj. 34 D 1069/2021-113 ze dne 9.11.2021, které nabylo právní moci 14.12.2021, ukončil účast H. L. a M. Š., jako dědiců ze závěti, s tím, že soud určil, že nadále bude v řízení jednat s dědici ze závěti a to manželkou zůstavitele L. P. a paní M. K., které po poučení dědictví neodmítly, uznaly závět' zůstavitele ze dne 11.2.2021 za pravou a platnou a po poučení uplatnily výhradu soupisu, přičemž soud udělil souhlas s nahrazením soupisu souhlasným prohlášením dědiců nahrazujícím soupis pozůstalostního majetku. Na základě zjištění aktiv a pasiv pozůstalosti určil obvyklou cenu pozůstalosti, výši dluhů a čistou hodnotu pozůstalosti (§ 180 ZoZŘS) a ve výroku III. podle ust. § 1690, § 1694 odst. 1 a § 1696 NOZ a dle ust. § 185 odst. 1 písm. b) ZoZŘS soud rozdělil pozůstalost mezi více dědiců podle nařízení zůstavitele ze dne 11.2.2021 a potvrdil podle rozdělení nabytí dědictví více dědici.
7. Ve výroku IV. soud v souladu s § 107, 108 ZoZŘS určil, že odměnu notářky Mgr. Markéty Káninské, hotové výdaje a částku odpovídající dani z přidané hodnoty ve výši 21 % platí dědici uvedení v tomto výroku. Odměnu notářky stanovil podle ustanovení §§ 12, 13 a 19 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti České republiky č. 196/2001 Sb., o odměnách notářů a správců dědictví a zákona č. 588/1992 Sb. o dani z přidané hodnoty v platném znění. Ve výroku V. soud v souladu s ustanoveními § 146 odst. 1 písm. a) a § 151 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád rozhodl, že účastníci nemají právo na náhradu nákladů řízení.
8. Proti tomuto usnesení podala včasné odvolání pozůstalá manželka L. P. S odkazem na ustanovení § 22 odst. 1 o. z. a § 774 o. z. namítala, že svědkyně v závěti paní Š. nebyla způsobilá svědčit ani ve prospěch paní K., která je sestřenicí manžela svědkyně paní Š. a jedná se tak o osoby sešvagřené v takové linii a v takovém stupni, v jakém je paní K. příbuzná k manželovi paní Š. Z tohoto důvodu je závět' v rozsahu, v jakém nebyla paní Š. způsobilá svědčit ve prospěch paní K. neplatná. S odkazem na ustanovení § 1534 o. z. odvolatelka dále zpochybnila splnění zákonných předpokladů platnosti allografní závěti sepsané zůstavitelem. Svědkyně paní Š. uvedla do protokolu při jednání dne 9. 7. 2021, že při porizování závěti byli přítomni M. a H. L., manžel paní Š. a zůstavitel, nikoli druhý svědek Ing. R.. V tomto směru pak svojí výpověď upravila při jednání konaném dne 20. 10. 2021 a rozpory v jejích výpovědích snižují její věrohodnost. Jmenovaná svědkyně rovněž ani přes poučení nepřiznala vztah osoby blízké k sourozencům svého manžela, H. L. a D. Š., což učinila rovněž až následně. Svědek Ing. R. prohlásil, že k podpisům (zůstavitele a svědků) došlo „najednou“ a nevzpomněl si, jestli na ní již byl zůstavitelův podpis; nic tedy nenasvědčuje tomu, že zůstavitel listinu před ním (tj. za jeho přítomnosti) podepsal. Na základě uvedeného navrhl, aby usnesení soudu I. stupně bylo změněno tak, že závět' zůstavitele ze dne 11. 2. 2021 je v celém svém rozsahu neplatná z důvodu nedodržení zákonných důvodů pro sepsání závěti soukromou listinou, s tím, že v dalším řízení bude nadále jednáno pouze s L. P., jakožto jediným dědicem ze zákona, in

eventum, že bude ukončena účast M. K. a v řízení bude nadále jednáno pouze s pozůstalou manželkou L. P.

9. Závěti povoláná dědička M. K. navrhla potvrzení napadeného usnesení jako věcně správného, když má za to, že jednání pozůstalé manželky nesměruje k vyhovění vyjádřené vůle zůstavitele, ale naopak k nalezení a zpochybnění jasně vyjádřeného záměru zůstavitele majetek rozdělit mezi více osob. Uvedla, že není osobou blízkou vůči svědkyni Z. Š. ani vůči jejímu manželovi, neboť není naplněn žádný ze znaků „typických pro rodinu“, tedy předpokladů stěžejních pro naplnění vyvratitelné právní domněnky in fine § 22 odst. 1 o. z. pro označení osoby sešvagřené jako osoby blízké. Jmenovaná není se svědkyní v kontaktu a v případě jí vzniklé újmy, by tuto nepocit'ovala jako vlastní. Ani s manželem svědkyně, ani se svědkyní, si účastnice M. K. nevolá, nepíše si, nepřeje si k narozeninám, jmeninám či svátkům, nejsou spolu v kontaktu na sociálních sítích, nenavštěvují se; sporadicky se však potkali – četnost těchto setkání je cca 5x za posledních 20 let, přičemž v poslední době to bylo výlučně při jednání účastníků projednávaného dědictví a mimo tyto příležitosti při oslavě 60. narozenin manžela svědkyně J. Š. před sedmi lety. Rovněž neobstojí námitka odvolatelky o porušení ustanovení § 1534 o. z., když z výpovědi závětního svědka Ing. J. R. vyplynulo, že si „spíše nevzpomíná“, zda závěť při podpisu závětních svědků již obsahovala podpis zůstavitele či nikoli. V souladu s citovaným ustanovením nemusí být závěť zůstavitelem před závětními svědky podepsána a může být zůstavitelem podepsána předem, takový postup nezpůsobuje její neplatnost. Ustanovení § 1534 o. z. o pořizování závěti vůbec nehovoří, natož pak o jejím pořizování před závětními svědky; tytéž závěry se promítají v odborné literatuře. Svědci nemusí být přítomni sepisování ani opravování závěti v případě upravování textu závěti a je proto nerozhodné, zda byl sepisování, opravě či úpravě přítomen jen jeden ze svědků, oba dva či žádný. Skutečnou vůlí zůstavitele bylo přenechat část pozůstalostního jmění povolaným dědicům, co by pokrevně spřízněným příbuzným, což bylo vždy v široké rodině známo, i pozůstalé manželce. Závětní svědci a rovněž osoby přítomné u svědeckého podepisování závěti byli obeznámeni s jejím obsahem (byť to nepředstavuje nutnou podmínku pro platnost předmětné závěti). Znalost svědků o obsahu závěti potvrzuje vůlí zůstavitele, která by měla být respektována v největším možném rozsahu podle § 1494 o. z. a která zjevně směřovala k naplnění obsahu předmětné závěti.
10. Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, dle ust. § 212 a § 212a o. s. ř. Podle ust. § 213a odst. 1 o. s. ř. a § 28 odst. 1 z. ř. s. zopakoval dokazování výsledkem svědků Z. Š. a Ing. J. R. Poté dospěl k závěru, že odvolání opodstatněné není.
11. Z výpovědi svědků odvolací soud zjistil, že k setkání v souvislosti se závětí zůstavitele došlo při příležitosti pohřbu člena širší rodiny, který zůstavitel zmeškal. Svědek ing. R. uvedl, že byl dlouholetý známý zůstavitele, byl sice překvapen, když ho zůstavitel o svědectví požádal, rád mu však vyhověl. Svědkyně Š. nebyla překvapena pořizováním závěti zůstavitelem, neboť tak činil opakovaně již v minulosti. Oba svědci shodně uvedli, že jim oběma současně přítomným zůstavitel řekl, že si způsobem v závěti uvedeným přeje o svém majetku pro případ smrti pořídit. Učiněné pořízení zůstavitel považoval za spravedlivé ve vztahu k celé rodině. Závěť svědci podepsali, podpis na předložené závěti označili za vlastní.
12. Svědkyně Š. ve své výpovědi potvrdila, že údaje uváděné závětní dědičkou M. K. ve vyjádření k odvolání ohledně jejich vzájemného vztahu jsou zcela pravdivá.
13. Skutková zjištění soudu I. stupně (výše v podstatných bodech rekapitulovaná) a zjištění, která opatřil odvolací soud, představují dostatek skutkových podkladů pro rozhodnutí. Na odůvodnění usnesení soudu prvního stupně, se kterým odvolací soud souhlasí, lze pro stručnost odkázat.

14. Vzhledem k tomu, že zůstavitel zemřel dne xxx je třeba v řízení o pozůstalosti postupovat podle zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o.z.“).
15. Podle ustanovení § 1534 o.z. závěť, kterou nenapsal zůstavitel vlastní rukou, musí vlastní rukou podepsat a před dvěma svědky současně přítomnými výslovně projevít, že listina obsahuje jeho poslední vůli. Podle ustanovení § 1539 odst. 1 o.z. svědci se zúčastní pořizování závěti takovým způsobem, aby byli s to potvrdit, že zůstavitel a pořizovatel jsou jedna a táž osoba. Svědek se podepíše na listinu obsahující závěť; k podpisu zpravidla připojí doložku poukazující na jeho vlastnost jako svědka a údaje, podle nichž ho lze zjistit.
16. Obdobně jako allografní závěť pořizená dle předchozí právní úpravy (ust. § 476b zákona č. 40/1964 Sb., ve znění účinném do 31.12.2013, dále jen „obč. zák.“), i závěť sepsaná podle ustanovení § 1534 o.z. je platným právním úkonem jen tehdy, jestliže ji zůstavitel podepsal vlastní rukou, jestliže zůstavitel před dvěma svědky současně přítomnými výslovně projevilo, že listina obsahuje jeho poslední vůli, a jestliže se svědci na závěť podepsali; nezáleží přitom na pořadí, v jakém se tyto náležitosti splnily, stalo-li se tak v bezprostřední časové souvislosti, takže se jednotlivé úkony jeví jako jednotný úkon.
17. Zákon nově ukládá všem osobám působícím při pořizení závěti (tedy i svědkům) povinnost mlčenlivosti a povinnost uhradit újmu způsobenou zůstaviteli porušením mlčenlivosti (srov. ust. § 1550 o.z.). Rovněž vznáší výslovný požadavek na náležitost závěti v podobě „svědecké doložky“, která byla dosud v praxi zpravidla respektována i bez normativní úpravy. Vzhledem k dispozitivnosti stávající právní úpravy („zpravidla připojí“) však není možné z nedostatku svědecké doložky dovozovat neplatnost závěti.
18. Taktéž je i výslovně stanoveno, že je nezbytné, aby svědci závěti byli schopni potvrdit, že zůstavitel a pořizovatel jsou jedna a táž osoba. Do jisté míry tím dochází ke „snížení“ postavení svědka na úroveň svědka totožnosti. Svědek však může poskytnout i řadu jiných důležitých údajů, o obsahu závěti, o okolnostech jejího sepsání, o stavu, chování a sdělení pořizovatele závěti, místu sepsání, postupu osoby sepisující závěť apod. Svědci nemusí znát obsah závěti, jejich úkol není v kontrole obsahu závěti, nýbrž v potvrzení, že ten, kdo závěť pořídil, je zůstavitelem, který prohlašuje, že listina, na niž poukazuje, obsahuje jeho poslední vůli (k tomu srov. Švestka, J., Dvořák, J., Fiala, J. a kol. Občanský zákoník. Komentář. Svazek IV. Praha: Wolters Kluwer, a.s., 2014, str. 138, 139). Znamená to, že buď zůstavitele osobně znají, nebo je jim prokázána jeho totožnost a oni mohou potvrdit, že ta osoba, která pořizení poslední vůle učinila, je skutečně zůstavitelem, jehož totožnost je závěti deklarována (srov. právní názor vyjádřený v Novotný, P., Novotná, M. Nový občanský zákoník. Dědické právo. Praha: Grada Publishing, a.s., 2014, str. 51).
19. Právní úprava prosté allografní závěti stran „prokázání totožnosti“ zůstavitele vychází z tradiční úpravy obsažené v Obecném zákoníku občanském, vyhlášeném císařským patentem ze dne 1.6.1811 č. 946 Sb. z.s., který byl pro území Republiky československé recipován zákonem č. 11/1918 Sb., ve znění pozdějších předpisů, v rámci níž právní teorie i soudní praxe dovozovala, že svědci nemusí znáti zůstavitele ani obsah posledního pořízení (§ 579 in fine), ale musí být s to potvrdit, že zůstavitel a osoba, která činí poslední pořízení, jsou osobou jedinou, resp. jsou s to potvrdit, že se nepříhodil v osobě zůstavitelově podvod nebo omyl (§ 585 per anal.) [k tomu srov. např. rozhodnutí Gl. U. 1604 nebo Gl. U. 12.024, uveřejněné v Rouček, F., Sedláček, J. Komentář k Československému obecnému zákoníku občanskému. Díl III., svazek 1. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s., 2013, str. 125, 136].
20. Vzhledem k tomu, že allografní závěť zůstavitel nenapsal vlastní rukou a jen ji vlastnoručně podepsal a že taková listina sama o sobě není - na rozdíl od holografní závěti - spolehlivým

dokladem toho, že skutečně obsahuje poslední vůli zůstavitele, zákon u ní požaduje (pod sankcí neplatnosti právního úkonu), aby zůstavitel před dvěma svědky současně přítomnými výslovně projevil, že listina obsahuje jeho poslední vůli, a aby se svědci na závěť podepsali; povolání svědků závěti slouží (mimo jiné) k tomu, aby tyto osoby mohly potvrdit, že jde o zůstavitelovu pravou závěť v případě, objeví-li se po smrti zůstavitele pochybnosti, zda se skutečně jedná o jeho poslední vůli, tedy - řečeno jinak - aby tím bylo věrohodným způsobem osvědčeno, že závěť vskutku obsahuje poslední vůli zůstavitele.

21. Ve světle citovaných judikatorních závěrů má odvolací soud za to, že zůstavitel před přítomnými svědky, kteří závěť podepsali, dal jednoznačným, pochyby nevzbuzujícím způsobem najevo, že jde o jeho poslední vůli.
22. Pokud se jedná o námitku účastenství M. K. odvolací soud uvádí následující: Švagrovství je podle § 774 (právní) poměr mezi manželem a příbuznými druhého manžela. V souvislosti s tím se osoby sešvagřené prohlašují za osoby blízké. Uzavřením manželství tedy vzniká švagrovský poměr, čímž se zároveň sešvagřené osoby mají ex lege za osoby blízké. Tato část ustanovení je však konstruována jako vyvratitelná domněnka ("má se za to"). Lze tedy prokázat opak, totiž že v konkrétním případě osoby sešvagřené osobami blízkými nejsou, resp. jimi být přestaly. Tento důkaz bude třeba provést pomocí kritéria z předchozí věty komentovaného ustanovení týkajícího se pocitování újmy způsobené druhé osobě jako újmy vlastní. Bude se tedy prokazovat, že ač jsou určité osoby sešvagřeny, újmu, kterou utrpěla jedna z nich, druhá důvodně nepocitovala jako újmu vlastní, a tudíž nejsou osobami blízkými.
23. V poměrech dané věci bylo nepochybně vyvráceno švagrovství M. K. a Z. Š., která tak byla ve vztahu k první uvedené způsobilá jako svědek závěti vystupovat.
24. Ze shora uvedených důvodů odvolací soud usnesení soudu prvního stupě v rozsahu napadeném odvoláním dle § 219 o.s.ř jako věcně správné potvrdil.
25. Ve smyslu § 132 a § 128 z. ř. s. nemá žádná z účastnic právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat dovolání jen za podmínek uvedených v § 237 o. s. ř. do dvou měsíců od doručení usnesení prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 10 k Nejvyššímu soudu ČR. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat pouze odvolací soud.

Praha 30. června 2022

JUDr. Tomáš Vejnar v. r.
předseda senátu